

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru modificarea și completarea Statutului Colegiului Medicilor din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor din România nr. 1/2022**

În temeiul art. 433 lit. a) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 37 lit. b) din Statutul Colegiului Medicilor din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor din România nr. 1/2022, cu modificările ulterioare,

Adunarea generală națională a Colegiului Medicilor din România h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Statutul Colegiului Medicilor din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor din România nr. 1/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 4 mai 2022, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 69, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Coordonatorul comisiei de jurisdicție profesională de la nivel teritorial și național îndeplinește funcția de președinte al comisiei de jurisdicție profesională.”

2. Capitolul VIII se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL VIII**Răspunderea disciplinară a membrilor
Colegiului Medicilor din România****SECȚIUNEA 1****Principiile anchetei disciplinare**

Art. 104. — (1) Constituie abatere disciplinară nerespectarea legilor și regulamentelor profesiei medicale, a Codului de deontologie medicală și a regulilor de bună practică profesională, a prezentului statut, a deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale Colegiului Medicilor din România, precum și orice fapte săvârșite în legătură cu profesia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale Colegiului Medicilor din România.

(2) Fiecare membru al Colegiului Medicilor din România beneficiază de prezumția de nevinovăție până la soluționarea cauzei.

Art. 105. — (1) Abaterea disciplinară angajează răspunderea disciplinară a medicului, căruia i se va aplica una dintre următoarele sancțiuni:

- a) mustrare;
- b) avertisment;
- c) vot de blam;

d) amendă de la 100 de lei la 1.500 de lei. Plata amenzii se va face în contul colegiului teritorial, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei până la achitarea sumei;

e) interdicția de a exercita profesia ori anumite activități medicale pe o perioadă de la o lună la un an;

f) retragerea calității de membru al Colegiului Medicilor din România.

(2) La sancțiunile prevăzute la alin. (1) se poate prevedea, după caz, obligarea celui sancționat la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație medicală ori a altor forme de pregătire profesională.

Art. 106. — (1) Acțiunea disciplinară poate fi pornită în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile.

(2) Pe tot parcursul cercetării disciplinare, medicul are dreptul de a fi asistat.

(3) Audierea are caracter personal. Medicul și petentul pot fi asistați de avocat sau de orice altă persoană, fără ca aceasta să îi poată reprezenta în cadrul audierii, cu excepția cazurilor strict prevăzute de lege.

Art. 107. — (1) Răspunderea disciplinară este angajată în funcție de gravitatea abaterii.

(2) Repetarea unei abateri disciplinare până la radierea sancțiunii aplicate constituie o circumstanță agravantă, care va fi avută în vedere la aplicarea noii sancțiuni.

Art. 108. — Unitățile sanitare sau cele de medicină legală au obligația de a pune la dispoziția comisiilor de jurisdicție, comisiilor de disciplină sau a persoanelor desemnate cu investigarea abaterilor disciplinare documentele medicale solicitate, precum și orice alte date și informații necesare soluționării cauzei.

Art. 109. — Consiliile colegiilor teritoriale sunt obligate să țină evidența sancțiunilor aplicate fiecărui membru și să o comunice, la solicitare, celor în drept.

SECȚIUNEA a 2-a**Competența organelor jurisdicționale**

Art. 110. — (1) În cadrul fiecărui colegiu teritorial se organizează și funcționează comisia de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în complete de 3 membri abaterile disciplinare săvârșite de medicii înscrși în acel colegiu.

(2) La nivelul Colegiului Medicilor din România se organizează și funcționează Comisia superioară de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în complete de 5 membri abaterile săvârșite de membrii organelor de conducere ale colegiului de la nivel teritorial și/sau național și contestațiile formulate împotriva deciziilor comisiilor de disciplină teritoriale.

(3) Unul dintre membrii comisiilor de disciplină, obligatoriu membru al colegiului, este desemnat de direcțiile de sănătate publică, la nivel teritorial, și de Ministerul Sănătății, la nivelul Comisiei superioare de disciplină.

Art. 111. — (1) Membrii comisiilor de disciplină de la nivelul colegiului teritorial sunt aleși de către adunarea generală a colegiului teritorial, iar membrii Comisiei superioare de disciplină sunt aleși de către Adunarea generală națională.

(2) Membrii comisiilor de disciplină sunt aleși din rândul medicilor primari cu o vechime în profesie de peste 7 ani și care nu au avut abateri disciplinare în ultimii 5 ani.

(3) Funcția de membru al comisiei de disciplină este incompatibilă cu orice altă funcție în cadrul Colegiului Medicilor din România, exceptând calitatea de membru al adunării generale a colegiului teritorial.

(4) Durata mandatului membrilor comisiilor de disciplină este de 6 ani.

(5) Calitatea de membru al comisiilor de disciplină, respectiv de membru al Comisiei superioare de disciplină încetează prin deces, demisie, pierderea calității de membru al Colegiului Medicilor din România, survenirea unor situații de nedemnitate

sau incompatibilitate ori prin numirea unui alt reprezentant, în cazul membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau de direcția de sănătate publică.

(6) Pentru membrii comisiilor de disciplină teritoriale, pierderea calității de membru al comisiei de disciplină operează și în cazul transferului în alt județ.

Art. 112. — Alegerea comisiilor de disciplină se va face potrivit unui regulament aprobat de Consiliul național al Colegiului Medicilor din România.

Art. 113. — Persoana implicată în desfășurarea anchetei disciplinare, inclusiv expertul, este incompatibilă de a se pronunța într-un dosar dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) când și-a exprimat anterior părerea cu privire la cauza pe care a fost desemnată să o soluționeze, inclusiv în afara ședinței comisiei;

b) când există un conflict de interese/un interes sau împrejurări în legătură cu cauza disciplinară, care ar putea influența modul în care își îndeplinește atribuțiile și responsabilitățile;

c) când este soț, rudă până la gradul al doilea inclusiv cu avocatul ori reprezentantul unei părți sau dacă este căsătorită cu fratele ori cu sora soțului uneia dintre aceste persoane;

d) când soțul sau fostul său soț este rudă până la gradul al doilea inclusiv cu vreuna dintre părți;

e) când expertul face parte din organele de conducere ale colegiului teritorial ori din comisia de disciplină teritorială din cadrul județului în care se soluționează dosarul, precum și dacă face parte din organele de conducere ale Colegiului Medicilor din România sau din Comisia superioară de disciplină, în cazul dosarelor soluționate la nivel național.

Art. 114. — (1) Persoanele aflate în una dintre situațiile de la art. 113 au obligația de a se abține și de a-l informa în scris, după caz, pe președintele comisiei de jurisdicție profesională teritorială sau națională, pe cel al comisiei de disciplină teritorială sau pe cel al Comisiei superioare de disciplină, care va decide înlocuirea. În cazul în care președintele comisiei se află în una dintre situațiile de la art. 113, acesta se va abține și va informa președintele colegiului teritorial.

(2) În cazul în care se constată starea de incompatibilitate a unui membru al unei comisii și acesta nu a informat conform prevederilor alin. (1), președintele comisiei din care face parte va dispune înlocuirea acestuia din completul ce urmează a soluționa cauza.

(3) Nicio persoană implicată în cercetarea sau soluționarea unei cauze disciplinare nu va putea face declarații publice cu privire la cauza respectivă până la soluționarea ei definitivă.

(4) Procedura disciplinară este o procedură nepublică, toate persoanele implicate în cercetarea și soluționarea unei cauze disciplinare fiind obligate să păstreze confidențialitatea tuturor informațiilor și datelor despre care au luat cunoștință până la soluționarea definitivă a cauzei, inclusiv față de organele de conducere ale colegiului teritorial sau național care nu sunt implicate în ancheta disciplinară.

SECȚIUNEA a 3-a

Procedura de soluționare a plângerilor

Art. 115. — (1) Plângerea împotriva unui medic se adresează colegiului al cărui membru este acesta.

(2) Plângerea împotriva unui membru în organele de conducere, cu excepția membrilor în adunarea generală a colegiului teritorial, se depune la colegiul teritorial în care este înscris, care o înaintează Biroului executiv al Consiliului național al Colegiului Medicilor din România în vederea declanșării sau nedeclanșării anchetei disciplinare.

(3) În cazul în care plângerea este îndreptată împotriva mai multor medici, dintre care unul sau mai mulți dețin funcții de conducere, biroul consiliului colegiului teritorial va decide cu

privire la declanșarea sau nedeclanșarea anchetei disciplinare împotriva medicilor care nu dețin funcții de conducere, urmând ca pentru ceilalți să înainteze plângerea Biroului executiv al Consiliului național al Colegiului Medicilor din România.

(4) În cazul în care plângerea este îndreptată împotriva unui medic care nu este membru al colegiului teritorial, dar își desfășoară activitatea pe raza aceluși colegiu, aceasta se va transmite în original colegiului al cărui membru este medicul.

(5) În cazul în care medicul dobândește calitatea de membru în organele de conducere, respectiv pierde această calitate în timpul derulării anchetei disciplinare, biroul consiliului colegiului teritorial sau al Consiliului național al Colegiului Medicilor din România, după caz, va dispune prin decizie trimiterea cauzei la comisia competentă, în vederea continuării anchetei disciplinare.

Art. 116. — (1) Plângerea poate fi depusă de:

a) pacient în nume propriu, prin reprezentat legal, așa cum este definit de Legea drepturilor pacientului nr. 46/2003, cu modificările și completările ulterioare, prin împuternicit cu procură notarială sau curator;

b) succesorii pacientului;

c) persoane juridice, prin reprezentant legal, care au fost prejudiciate în mod direct prin conduita profesională a medicului.

(2) Plângerii i se va da curs numai în cazul în care conține următoarele elemente de identificare:

a) numele, prenumele, domiciliul și calitatea petentului;

b) numele și prenumele medicului împotriva căruia se face plângerea;

c) descrierea faptei și indicarea datei când aceasta a avut loc sau când a luat cunoștință de consecințele prejudiciabile și a locului unde aceasta s-a petrecut;

d) prejudiciul fizic și/sau moral;

e) semnătura olografă a petentului, în original, sau semnătura electronică extinsă, în condițiile prevăzute de Legea nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea.

(3) În cazul în care petentul nu poate indica numele și prenumele medicului împotriva căruia își îndreaptă plângerea, colegiul teritorial va solicita unităților sanitare în care medicul își desfășoară activitatea informațiile necesare identificării acestuia.

Art. 117. — (1) Primind plângerea, biroul consiliului decide declanșarea sau nedeclanșarea anchetei disciplinare.

(2) Biroul consiliului poate decide nedeclanșarea anchetei disciplinare:

a) în cazul în care plângerea nu este de competența Colegiului Medicilor din România;

b) atunci când plângerea nu conține elementele obligatorii, așa cum sunt definite la art. 116 alin. (2), dar numai după ce i se va pune în vedere petentului completarea plângerii cu elementele concrete care lipsesc;

c) atunci când plângerea este formulată cu depășirea termenului legal prevăzut de art. 457 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Împotriva deciziei de nedeclanșare a anchetei disciplinare, persoana care a făcut plângerea poate depune contestație la colegiul teritorial a cărui decizie se contestă, în termen de 30 de zile de la comunicare. Aceasta se soluționează de către Biroul executiv al Consiliului național al Colegiului Medicilor din România.

(4) Decizia de declanșare a anchetei disciplinare va conține în mod obligatoriu:

a) elementele de identificare ale plângerii prevăzute la art. 116 alin. (2) lit. a) și b);

b) dispoziții privind înaintarea plângerii la comisia de jurisdicție profesională a colegiului teritorial, în vederea efectuării anchetei disciplinare;

c) dispoziții privind declanșarea sau nedeclanșarea anchetei disciplinare.

(5) Decizia se comunică petentului și medicului/medicilor față de care s-a dispus declanșarea anchetei disciplinare.

Art. 118. — (1) Biroul executiv al Consiliului național al Colegiului Medicilor din România sau biroul consiliului colegiului teritorial se poate sesiza și poate dispune începerea unei anchete disciplinare și din oficiu în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile.

(2) Decizia de autosesizare va conține în mod obligatoriu:

a) numele, prenumele și locul de muncă ale medicului împotriva căruia se declanșează procedura disciplinară;

b) descrierea faptei, precum și indicarea datei săvârșirii acesteia sau, după caz, a datei la care fapta a fost adusă la cunoștința publică ori a colegiului teritorial, respectiv a momentului la care au fost cunoscute consecințele prejudiciabile, precum și a locului în care fapta s-a produs sau a devenit cunoscută;

c) obiectul cercetării disciplinare;

d) dispoziții privind declanșarea anchetei disciplinare;

e) acțiunile/elementele care au stat la baza luării acestei decizii, indicându-se/atașându-se și dovezile corespunzătoare;

f) dispoziții privind înaintarea plângerii la comisia de jurisdicție profesională a colegiului teritorial, în vederea efectuării anchetei disciplinare.

(3) Decizia prin care Biroul executiv al Consiliului național al Colegiului Medicilor din România a dispus declanșarea anchetei disciplinare din oficiu se trimite comisiei de jurisdicție a colegiului teritorial competent, în vederea desfășurării anchetei disciplinare.

(4) Biroul consiliului colegiului teritorial, atunci când ia cunoștință de fapte ale unui membru în organele de conducere, care sunt de natură să atragă răspunderea disciplinară are obligația de a informa în scris Biroul executiv al Consiliului național al Colegiului Medicilor din România, care poate dispune începerea unei anchete disciplinare și din oficiu.

Art. 119. — (1) În baza deciziei biroului consiliului de declanșare a anchetei disciplinare, comisia de jurisdicție profesională înregistrează și constituie dosarul disciplinar.

(2) Comisia de jurisdicție profesională va comunica părților decizia de declanșare a anchetei disciplinare, iar medicului îi va comunica o copie a plângerii, precum și termenul până la care poate depune în scris apărările sale.

(3) În cazul în care se constată că sesizarea a fost formulată cu depășirea termenului prevăzut de lege, comisia de jurisdicție profesională va întocmi un referat prin care va propune respingerea sesizării ca tardiv introdusă, înaintând dosarul la comisia de disciplină.

Art. 120. — (1) În cadrul cercetării disciplinare, comisia de jurisdicție profesională administrează probele utile și pertinente cauzei.

(2) În funcție de complexitatea cauzei și numai în măsura în care apreciază ca fiind necesar în vederea soluționării plângerii, comisia de jurisdicție profesională poate solicita una sau mai multe opinii de specialitate.

(3) După cercetarea faptei și administrarea tuturor probelor necesare, comisia de jurisdicție profesională va finaliza cercetarea disciplinară printr-un referat ce va cuprinde:

a) data ședinței în care a fost adoptat referatul și componența comisiei de jurisdicție profesională care l-a adoptat;

b) prezentarea datelor de identificare a persoanei care a făcut sesizarea și, respectiv, a medicului intimat;

c) prezentarea reclamației și a faptei;

d) individualizarea normei încălcate;

e) probele administrate;

f) analiza medicală a cazului;

g) atitudinea medicului pe parcursul desfășurării anchetei;

h) concluzii și propunerea de sancționare a medicului sau de stingere a acțiunii disciplinare;

i) semnătura președintelui comisiei.

(4) Dosarul disciplinar însoțit de referat se înaintează comisiei de disciplină a colegiului teritorial.

Art. 121. — (1) Președintele comisiei de disciplină va repartiza dosarul disciplinar unui complet de judecată format din 3 membri.

(2) Completul de judecată va invita medicul împotriva căruia s-a pornit acțiunea disciplinară, în vederea respectării dreptului la apărare. Neprezentarea medicului la audiere nu împiedică continuarea și finalizarea anchetei disciplinare.

(3) Audierea persoanei care a făcut plângerea și a martorilor se dispune numai în măsura în care completul de judecată apreciază că se impune.

(4) Completul de judecată decide cu privire la necesitatea administrării altor probe și nu este obligat să țină cont de propunerea comisiei de jurisdicție în adoptarea soluției finale.

(5) După finalizarea măsurilor de cercetare, completul de judecată stabilește, prin decizie, una dintre următoarele soluții:

a) respingerea plângerii și stingerea acțiunii disciplinare, dacă se constată că fapta nu constituie abatere disciplinară;

b) admiterea plângerii și aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute la art. 105;

c) stingerea acțiunii disciplinare, dacă persoana care a făcut plângerea își exprimă expres, în scris, nesușținerea sau retragerea acesteia;

d) stingerea acțiunii disciplinare prin decesul medicului reclamat.

Art. 122. — La individualizarea sancțiunii se va ține seama de următoarele elemente:

a) împrejurările în care a fost săvârșită abaterea;

b) condițiile concrete de lucru, ale dotării cu echipament de diagnostic și tratament;

c) urmările abaterii disciplinare;

d) atitudinea medicului pe parcursul desfășurării anchetei;

e) existența unei sancțiuni disciplinare pentru care nu a intervenit radierea.

Art. 123. — Decizia adoptată în soluționarea cauzei va trebui să cuprindă:

a) numărul deciziei și data pronunțării;

b) componența completului de judecată;

c) descrierea faptei ce a constituit obiectul cercetării disciplinare;

d) prezentarea măsurilor de cercetare (declarațiile părților, martorii care au fost audiați, înscrisurile, documentele cercetate și reținute în soluționarea cauzei etc.);

e) una dintre soluțiile prevăzute de art. 121 alin. (5) și motivarea în fapt și în drept;

f) dacă este cazul, sancțiunea aplicată, temeiul legal al adoptării ei, norma încălcată ce justifică aplicarea sancțiunii;

g) termenul de contestare și locul de depunere a contestației;

h) semnătura președintelui completului de judecată și ștampila colegiului teritorial.

Art. 124. — (1) Decizia pronunțată se comunică medicului, persoanei care a făcut plângerea, președintelui colegiului teritorial și președintelui Colegiului Medicilor din România.

(2) Deciziile privind aplicarea sancțiunilor care se soldează cu suspendarea sau interzicerea exercitării profesiei se comunică și Ministerului Sănătății și, respectiv, angajatorului.

Art. 125. — (1) În termen de 15 zile de la comunicare, medicul sancționat, persoana care a făcut plângerea, Ministerul Sănătății, președintele colegiului teritorial sau președintele

Colegiului Medicilor din România poate contesta decizia pronunțată de comisia de disciplină a colegiului teritorial.

(2) Dacă nu s-a formulat contestație sau după soluționarea contestației, decizia privind aplicarea sancțiunilor care se soldează cu suspendarea sau interzicerea exercitării profesiei se comunică și partenerilor contractuali ai medicului sancționat.

Art. 126. — Procedura de soluționare a plângerilor prevăzută la art. 115-125 se aplică în mod corespunzător și la nivelul Biroului executiv, Comisiei de jurisdicție profesională și Comisiei superioare de disciplină ale Colegiului Medicilor din România, în cazul soluționării în primă instanță a plângerilor formulate împotriva medicilor care ocupă funcții în cadrul organelor de conducere ale colegiilor teritoriale.

SECȚIUNEA a 4-a

Căile de atac

Art. 127. — (1) Contestația se formulează în scris, în termen de 15 zile de la comunicare, și va conține în mod obligatoriu cel puțin următoarele elemente:

- a) numele și prenumele/denumirea contestatorului;
- b) domiciliul, respectiv sediul contestatorului;
- c) obiectul contestației;
- d) motivarea contestației;
- e) mijloacele de probă pe care se sprijină contestația;
- f) semnătura olografă a contestatorului, în original, sau semnătura electronică extinsă, în condițiile prevăzute de Legea nr. 214/2024.

(2) Contestația se depune sub sancțiunea nulității la comisia de disciplină de la nivel teritorial, care, în termen de 10 zile lucrătoare, este obligată ca împreună cu dosarul cauzei să o trimită Comisiei superioare de disciplină.

(3) Contestația este suspensivă de executare.

(4) Prin contestație nu pot fi invocate aspecte care nu au făcut obiectul plângerii ce a stat la baza declanșării anchetei disciplinare, sub sancțiunea nulității acestora.

Art. 128. — (1) În situația în care Comisia de jurisdicție profesională a Colegiului Medicilor din România apreciază că în contestație nu sunt cuprinse toate elementele prevăzute la art. 127 alin. (1), va cere contestatorului ca, în termen de 5 zile de la înștiințarea prin care i se aduce la cunoștință această situație, să completeze contestația. În cazul în care contestatorul nu se conformează solicitării Comisiei de jurisdicție profesională a Colegiului Medicilor din România sau dacă contestația nu conține elementele prevăzute la art. 127 alin. (1) lit. a) și b), aceasta va fi înaintată de urgență Comisiei superioare de disciplină, cu propunerea de respingere.

(2) Dispozițiile procedurale prevăzute la art. 120-124 și art. 125 alin. (2) se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește soluționarea contestațiilor.

(3) Contestația se va comunica părților din dosar.

Art. 129. — (1) După audierea contestatorului și, eventual, administrarea probelor considerate necesare, Comisia superioară de disciplină pronunță o decizie prin care stabilește una dintre următoarele soluții:

- a) respinge contestația și menține dispozițiile deciziei pronunțate la nivel teritorial;

b) admite, în tot sau în parte, contestația și dispune anularea, în tot sau în parte, a deciziei pronunțate la nivel teritorial;

c) anulează în tot sau în parte decizia pronunțată la nivel teritorial și constată contestația rămasă fără obiect, pentru motive procedurale constatate din oficiu și care atrag nulitatea deciziei.

(2) În cazul admiterii contestației, Comisia superioară de disciplină poate dispune trimiterea dosarului disciplinar în vederea refacerii procedurii disciplinare la nivel teritorial, cu respectarea prevederilor legale, sau poate reține cauza în vederea judecării fondului. Trimiterea spre rejudecare poate fi dispusă o singură dată în soluționarea cauzei.

(3) Refacerea procedurii disciplinare la nivel teritorial poate fi dispusă pentru încălcarea aspectelor procedurale, chiar dacă acestea au fost constatate din oficiu de Comisia superioară de disciplină și nu au fost invocate expres, prin contestație.

(4) Pentru plângerile soluționate în primă instanță, Comisia superioară de disciplină adoptă una dintre soluțiile prevăzute la art. 121 alin. (5).

Art. 130. — (1) Decizia Comisiei superioare de disciplină are valoare de act judecat definitiv și nu mai poate fi atacată la nivelul Colegiului Medicilor din România.

(2) Împotriva deciziei de sancționare emise de Comisia superioară de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, medicul sancționat poate formula o acțiune în anulare la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază își desfășoară activitatea.

SECȚIUNEA a 5-a

Radierea sancțiunilor disciplinare

Art. 131. — Sancțiunile prevăzute la art. 105 alin. (1) lit. a)-d) se radiază în termen de 6 luni de la data executării lor, iar cea prevăzută la art. 105 alin. (1) lit. e), în termen de un an de la data expirării perioadei de interdicție.

Art. 132. — (1) În situația în care prin decizia comisiei de disciplină s-a aplicat una dintre sancțiunile prevăzute la art. 105 alin. (1), comisia de disciplină/Comisia superioară de disciplină va comunica decizia departamentului de avizări al colegiului teritorial unde este înscris medicul, pentru introducerea sancțiunii în sistemul informatic de evidență a membrilor Colegiului Medicilor din România.

(2) În situația în care, prin decizia comisiei de disciplină, au fost dispuse și măsurile prevăzute la art. 105 alin. (2), radierea sancțiunii se va face numai după prezentarea dovezii ducerii la îndeplinire a măsurii dispuse de comisia de disciplină.

(3) Decizia de radiere a sancțiunii se comunică persoanelor în drept.

Art. 133. — În cazul aplicării sancțiunii prevăzute la art. 105 alin. (1) lit. f), medicul poate face o nouă cerere de redobândire a calității de membru al colegiului după expirarea perioadei stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă de interdicție a exercitării profesiei sau după 2 ani de la data aplicării sancțiunii de către comisiile de disciplină.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor din România,
Cătălina Poiană

COLEGIUL MEDICILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Codului de deontologie medicală al Colegiului Medicilor din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor din România nr. 2/2025**

În temeiul art. 433 lit. a) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 37 lit. b) din Statutul Colegiului Medicilor din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor din România nr. 1/2022, cu modificările ulterioare,

Adunarea generală națională a Colegiului Medicilor din România h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Codul de deontologie medicală al Colegiului Medicilor din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor din România nr. 2/2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1141 din 10 decembrie 2025, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 41

Concurența profesională

(1) Prezentul articol are caracter deontologic și nu aduce atingere competențelor autorităților publice sau instanțelor de judecată în aplicarea legislației incidente (inclusiv legislația privind concurența neloială, secretele comerciale, concurența și publicitatea).

(2) Sunt interzise orice conduite în exercitarea profesiei medicale sau în legătură cu aceasta ce contravin uzanțelor cinstite și principiului general al bunei-credințe, afectează demnitatea profesiei și care produc sau sunt susceptibile să producă prejudicii altor medici și/sau pacienților, cum ar fi:

a) deturnarea sau încercarea de deturnare a pacienților unui confrate prin folosirea unor informații despre care acesta avea cunoștință la momentul săvârșirii faptei că reprezintă secrete comerciale sau informații confidențiale și a căror dezvăluire poate dăuna semnificativ intereselor aceluși confrate;

b) discreditarea activității unei confrate sau serviciilor sale, prin recurgerea la acțiuni menite să atragă pierderea bunei reputații sau a credibilității acestuia, prin alte mijloace decât cele prevăzute la lit. a);

c) perceperea unor tarife care nu sunt stabilite în mod autonom/independent, ci sunt rezultatul unor înțelegeri/practici nedeontologice care au caracter înșelător, sau utilizarea acestora pentru a induce în eroare pacientul cu privire la natura, necesitatea sau complexitatea actului medical, contrar principiilor independenței profesionale, practicii medicale bazate pe dovezi și onestității față de pacient;

d) atragerea pacienților cu avantaje materiale oferite sub orice formă atunci când astfel de beneficii au ca scop sau efect stimularea recurgerii nejustificate la acte medicale sau influențarea deciziei pacientului prin mijloace contrare eticii profesionale și practicii medicale bazate pe dovezi;

e) determinarea pacienților de a se adresa unei anumite unități medicale sau unui anumit medic prin metode de presiune, publicitate mascată sau înșelătoare ori prin orice alte practici interzise de legislația privind publicitatea sau protecția consumatorului;

f) oferirea de avantaje materiale unei persoane fizice sau juridice pentru atragerea pacienților;

g) racolarea personalului instruit prin mijloace nedeontologice (de exemplu, prin folosirea fără drept a informațiilor confidențiale sau secretelor comerciale), fără a aduce atingere libertății individuale a persoanei de a-și alege locul de muncă;

h) participarea la înțelegeri, coordonări, practici cu alți medici, farmaciști sau alt personal din domeniul sănătății în măsură să afecteze libertatea și independența profesională a medicilor ori să distorsioneze drepturile pacienților;

i) orice formă de reclamă comparativă înșelătoare, denigratoare sau nefundamentată științific;

j) orice alte acte sau fapte realizate prin utilizarea unor mijloace nelegale sau frauduloase care vor fi considerate de legislație sau autoritățile publice relevante ca fiind conduite ce contravin uzanțelor cinstite și principiului general al bunei-credințe și care produc sau sunt susceptibile să producă prejudicii altor medici sau pacienților.

(3) Este admis serviciul gratuit sau voluntariatul în scopuri filantropice, și nu pentru a menține sau atrage pacienți ori pentru a crește veniturile obținute din activitatea medicală în detrimentul altor concurenți.

(4) Atragerea pacienților de către medic profitând de mandatul deținut sau de funcția administrativă ocupată este interzisă, fiind contrară principiilor fundamentale ale exercitării profesiei.

(5) Exercițarea unei funcții publice nu trebuie să aducă atingere principiilor de imparțialitate, echitate și demnitate profesională și nu poate fi folosită ca mijloc de promovare personală în scopuri medicale sau comerciale.

(6) Este interzis ca medicul să își utilizeze autoritatea profesională pentru a influența decizia pacientului prin reduceri, beneficii sau alte avantaje oferite de terți, atunci când aceste practici sunt înșelătoare, au ca scop sau efect stimularea recurgerii nejustificate la acte medicale, condiționează nejustificat alegerea pacientului ori afectează independența profesională și/sau informarea liberă și corectă a pacientului.”

2. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 43

Mijloacele de publicitate

(1) Principalele mijloace de publicitate care pot fi utilizate sunt:

a) firma;

b) sigla, logoul;

c) corespondența profesională și cărțile de vizită profesionale;

d) pagina de internet (și/sau pagina în cadrul rețelelor de socializare);

e) participarea la congrese/simpozioane/evenimente/emisiuni TV/radio/în mediul online/alte evenimente pe teme medicale, forme de pregătire adresate medicilor sau publicarea de studii, articole, comentarii și lucrări științifice, în scopul furnizării de informații medicale și/sau al schimbului de experiență și opinii științifice în beneficiul pacienților și al sănătății publice;

f) reclame în mediul online realizate în condițiile prezentului cod și Deciziei Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 20/2025 privind condițiile de desfășurare a publicității de către cabinetele și unitățile medicale;

g) diseminarea de broșuri ori pliante în scopul promovării serviciilor medicale furnizate, precum și a importanței actului medical în scopul asigurării sănătății pacientului și a sănătății publice;

h) publicitatea stradală, care trebuie să conțină doar elementele prevăzute la art. 42, este permisă și poate fi

amplasată în scopul legitim de a facilita orientarea și informarea corectă a pacienților privind localizarea și serviciile oferite, în măsura în care:

- (i) servește unui scop strict informativ și nu pune presiune asupra pacienților pentru a cumpăra sau a accepta servicii;
- (ii) nu afectează demnitatea profesiei medicale și nu induce în eroare;
- (iii) este proporțională și adecvată scopului urmărit — protejarea sănătății publice și asigurarea unei informări corecte și suficiente a pacientului.

(2) Firma trebuie să fie amplasată atât la sediul principal de activitate, cât și la sediile secundare.

(3) Firma poate să cuprindă următoarele mențiuni: Colegiul Medicilor din România, denumirea formei de exercitare a profesiei, inclusiv numele unității sanitare, adresa sediului principal și/sau secundar (punct de lucru), numele și prenumele medicului, mențiuni privind specialitățile și competențele medicale, gradele profesionale, titlurile științifice, universitare și academice.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor din România,
Cătălina Poiană

București, 27 martie 2026.

Nr. 3.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

